

1 AUGUSTUS 1923

No. 15

28e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

En wederom, tabak is niet voor het lichaam, noch voor den buik, en is niet goed voor den mensch, doch is een kruid voor kneuzingen, en al het zieke vee, om met oordeel en bekwaamheid gebruikt te worden. Leer en Verbonden afd. 89 : 8.

PRACTISCHE GEZONDHEIDSLEER.

TABAK.

Het gebruik van tabak is nog algemeener dan dat van alcoholhoudende dranken. Het is ook buiten Nederland enorm groot, naar het schijnt; maar voor zoover ons eigen land betreft, ziet men eigenlijk weinig mannen zonder pruim achter de kiezen, zonder pijp tabak, sigaar of sigaret! En — de vrouwen beginnen ook al.

Zag men vroeger een vrouw eens een enkele maal in een overmoedige bui een sigaret mee-rooken, tegenwoordig is het al bijna „bon ton”, dat de dames na een diner dapper met een non-chalant air van iets heel gewoons de heeren der schepping na-apen!

Ladylike is het niet. Flink kan men het ook moeilijk vinden. Een vrouw rookt uitsluitend uit interessantheid, uit behoefte om mée te doen, met de bewuste of onbewuste overweging: „waarom de mannen wel en wij niet?” Toch mogen wij niet vergeten, dat wij haar moeilijk het recht kunnen ontzeggen, zoo nu en dan eens een klein genot te smaken, dat wij mannen zelf al verlaagd hebben tot een slaafsche gewoonte.

Want de dames rooken tenminste alléén bij uitzondering, in haar vrijen tijd, bij een daartoe geschikte gelegenheid in vroolijk gezelschap, terwijl de heeren maar raak rooken, dikwijls zonder veel genot, ja, zelfs zonder veel bewustheid dát ze rooken; ze sabbelen met wellust op hun endje sigaar als ze in regen en

wind op de fiets zitten; ze steken hun pijpje op als ze uit bed stappen en ze leggen hem naast zich op 't bedtafeltje als ze d'r ingaan; ze rooken onder 't schrijfwerk en ze rooken onder het lezen; ze dampen onder het gesprek over het weer en de politiek, en ze dampen onder de zwaarste wijsgeerige vraagstukken; als hun dagelijksche bezigheden het toelaten zuigen ze op een sigaar of sigaret onder het werk; zoo niet, en men ziet dat uit den aard der zaak meer bij handenarbeiders in bedrijven, waar spelen met vuur gevaarlijk is of ontoelaatbaar, dan ziet men ze kauwen op de pruim tabak en spuwen.

Manlijk is het niet. Flink is het ook niet. Maar het is in ieder geval geen kwaad, dat zoo verstrekkende gevolgen meebrengt als alcoholgebruik.

Men benadeelt alleen zichzelf, en het kost tamelijk veel geld, vooral tegenwoordig. Doch het tabaksgebruik vernietigt geen levens, geen gezinnen, geen gemeenschap.

Laat ons eens nagaan, welke nadeelen, en ook welke voordeelen het rooken heeft. Want tot genoegdoening van onze niet-zelf-rookende levensgezellinnen (die doodsbenauwd zijn voor hun gordijnen en plafond, die wij heeten zwart te rooken; — die onze sigarenasch aanzien voor 't ergste vuil, dat er maar op tafelkleed of karpert kan neerkomen, terwijl 't juist 't schoonste vuil ter wereld is, want het is kurkdroog, 't is uitgegloeid, dus aseptisch, en 't is gemakkelijk te verwijderen), tot genoegdoening van de dames mag worden gezegd, dat het rooken niet alléén een slechte gewoonte is (evenmin als thee- en koffie-dinken, eau-de-cologne-gebruik, mee-doen aan modesnufjes of andere zonden, den vrouwen eigen!), maar ook een, uit hygiënisch oogpunt, bedenkelijke gewoonte!

Zonder eenigen twijfel is tabak schadelijk voor het lichaam. En het is niet alleen de meest bekende stof erin, de nicotine, die de schade teweegbrengt: nog veel andere bestanddeelen, zooals bijv. het koolmonoxyd (in den kolendamp zoo berucht) en de fijne rookdeelen en andere verbrandingsproducten doen kwaad aan onze organen. Vooral maag en darm, luchtpijp, long, hart en bloedvaten ondervinden een niet onbelangrijk nadeel van tabaksgebruik. Volgens vele onderzoekers is de slechte invloed op hart en bloedvaten grooter dan van alcohol. Met name alweer de bloedvatverkalking, een proces, dat normaal gaat optreden in ieder lichaam op zekeren leeftijd, wordt veel eerder ingeleid, waardoor dus ook eerder stoornissen tengevolge van het verlies der gewone elasticiteit der vaatwanden optreden. Een van de bekendste van deze is

de beverigheid, die men bij vele doorgerookte tabaksmisbruikers aantreft. In hoeverre hierbij óók aan beschadiging van het zenuwweefsel moet worden gedacht, is nog weinig zeker vastgesteld. Wel leert de dagelijksche ervaring, dat afgezien van bemiddeling door zenuwweefsel, het onstoffelijk zenuw- en geestesleven weinig invloed van tabakgebruik ondervindt, zoodra een zekere leeftijd is bereikt, een zekere gewenning is verkregen, iets wat van drankgebruik helaas niet gezegd kan worden.

Door rooken en pruimen worden de reuk en de smaak verminderd, dat staat vast. Door het inslikken van tabaksap worden keel, slokdarm en maag steeds meer in aanraking gebracht met scherpe, nadeelige stoffen, die de slijmvliezen zoo niet ernstig aantasten, dan toch op den duur bedekken met een laagje, dat de normale, goede werking tegengaat en ontsteking kan veroorzaken. De „rookerskeel” is al even beroemd als de „grog-stem”. De korte, hevige vergiftiging, die dikwijls optreedt bij beginnelingen in het vak, die met den zuren appel of de toegebonden broekspijpen worden geplaagd, is tevens het bewijs, dat gewoonte alleen maar het nadeel verschuift in andere richting en minder uitwerking: doch, hoe dikwijls ziet een geneesheer niet ernstige maagklachten ophouden na verbod van het tabakpruimen?

Het pruimen is het schadelijkst. Daarbij wordt het meeste der schadelijke bestanddeelen naar binnen gewerkt, en bovendien een ander schadelijk bedrijf uitgeoefend, het smakelijke spuwen, waardoor van de speekselklieren te veel wordt gevergd en aan de spijsvertering een belangrijke hoeveelheid van een nuttig werkend lichaamssap wordt onttrokken. Over deze de gezondheid bevorderende(?) en de naaste omgeving smakelijk toetakelende beweging zelf bewaren wij maar verder het stilzwijgen.

Dezelfde nadeelen worden veroorzaakt door het ondoelmatig zuigen en kauwen op het mondstuk van de sigaar of sigaret, een gewoonte die het rooken nog ongezonder maakt. Dit is echter vermijdbaar: ware het heele rooken niet een vrij onbeteekenende zaak, dan zou het zijn nut kunnen hebben, toe te zien op „goed” rooken, d.w.z. er op te letten, dat noch de sigaar bekauwd worde, noch de laatste eindjes te kort worden opgerookt, omdat in deze eindjes een schadelijke overmaat van op een hoopje gezogen vergiften is verzameld.

En nu het eigenlijke rooken, minder nadeelig voor slokdarm, maag en ingewanden, nadeeliger echter voor keel, luchtpijp, longen, oogen en..... onze medemenschen.

De rooker ondervindt, zij het in mindere mate, de schadelijke gevolgen van tabaksgebruik evengoed als de pruimer. Hij voegt er echter nog eenige bij, die niet zonder beteekenis zijn: h i j v e r

pest de atmosfeer van een gesloten ruimte, waardoor de zoo hoog noodige zuivere lucht in voor de gezondheid zeer nadeelige mate wordt vergiftigd met rookdeeltjes, nicotine-dampen, kolendampen z. Het is in een vertrek waar druk gerookt wordt, na eenigen tijd niet meer uit te houden, wij weten dat allen.

Het zijn vooral de ademhalingsorganen die er onder lijden, maar vooral ook aan onze oogen bemerken wij al bij betrekkelijk gering rookgehalte den zeer onaangenaamen en schadelijken invloed van het verdringen der versche ademplucht door prikkelenden, den adem-benemenden, hoest-verwekkenden, neus en oogen uitdrogenden tabakswalm. Alleen het rooken in de open lucht is te dezen opzichte natuurlijk veel onschadelijker en voor de niet-rookende omgeving althans niet hinderlijk. Voor den rooker zelf blijft de vervanging der heerlijke, frissche lucht door het surrogaat: weinig lucht met veel tabaksdamp, bestendig, welke ruil nog zoo vaak dubbel wordt aangewend tot nadeel van onze ademhalingsorganen door het z.g. „inhalen”, het mee inademen en uitademen der rook. Dit laatste is zeer in 't bijzonder een slechte bijkomstigheid van het rooken, die vermijdbaar is.

Het minst nadeelig is de pijp. Met deze kan niet gepruimd worden op de tabak zelf. In deze wordt veel smeerboel tegengehouden vóórdat ze den mond bereikt, terwijl verder óók nog het houten of beenen mondstuk zuiverder en zindelijker is dan de met kleefstof, sigarenmakers-vingers enz., enz., aangeraakte rolletjes tabak zelf.

Als je 't goed nagaat, is de heele tabaksgeschiedenis eigenlijk een vieze, onooglijke liefhebberij, — en toch.....

En toch moet er iets goeds inzitten, anders kan men niet verklaren, dat negen-en-negentig percent van het manendom er aan doet.

En waar het tabaksgebruik niet leidt tot een onnoemelijke ellende als alcohol, geen maatschappelijk kwaad of volksziekte is of ooit zal worden, mogen we met meer vreugde en minder gewetenswroeging de enkele goede zijden van dit gebruik thans beschouwen.

Wanneer we eerst de negatieve kanten bekijken, dus die gevolgen, die er in tegenstelling met alcoholgebruik niet zijn te verwachten, dan mag allereerst worden gezegd, dat de invloed van tabak op de hersenen en de verrichtingen van deze zeer gering is, althans bij volwassen menschen (over het kind straks nog nader!) Hier geen opwinding, geen verlamming; geen overmoed, geen roes; hier geen onbedwingbaar verlangen naar meer, hier geen verlies van oordeel, van wil, van zelfbeheersching door eigenschappen van de vergiften zelf veroorzaakt.

Men mag de eigenaardige, niet te ontkennen verslaafdheid van tabaksgebruik niet vergelijken met die van alcoholhoudende dranken!

Moge al naar de eerste pijp of eerste sigaar van den dag reikhalzend worden uitgezien om den smaak en geur van het welriekend kruid, — op den verderen dag spelen heel andere redenen een rol bij het meer of minder vaak opsteken van sigaar of pijp of sigaret of het nemen van een pruimpje.

Niet de tabak met zijn bestanddeelen, noopt tot het verder gebruik, zooals de alcohol, maar de aan het rooken en kauwen klevende bijkomstigheden, die den mensch in eenig opzicht aangenaam zijn, en zóózeer een behoefte geworden, dat de gewoonte een woordje gaat meespreken. En welke bijkomstigheden zijn dat dan?

Voor den gewoonterooker zijn dat: de niet-vermoeiende, lichte bezigheid, die het rooken hem verschaft wanneer hij niet met ander werk bezig is, en die de verveling verdrijft. Men onderschatte b.v. niet het genot van de tabak in de loopgraven! afgezien van de eigenschap van tabak, het hongergevoel en vermoeidheidsgevoel eenigermate te onderdrukken.

Verder: de automatische, korte oogenblikken gedachten afleidende en daardoor te inspannende aandacht voorkomende afwisseling die het rooken, het kijken naar de sigaar en de rookwolkjes, het ruiken van den dikwijls aangenamen geur en het herhaaldelijk laten uitgaan en weer aansteken van de pijp of sigaar geeft tijdens het verrichten van andere bezigheden. Het rooken is hier te vergelijken met het peuteren aan de nagels, het spelen met een horlogeketting, het draaien met de duimen en andere vermaken van de niet-rookers, wanneer deze rustpunten zoeken of liever: onbewust vinden. Het is boven elken twijfel, dat vooral geestesarbeid als lezen, schrijven, studie, wordt veraangenaamd en vergemakkelijkt door een gelijktijdige, zeer lichte verrichting: het rooken is bij uitstek geschikt voor deze taak en aangenamer om aan te zien dan het ijsbeeren, het wiebelen met de beenen, het draaien aan de snor et tutti quantie van heeren-niet-rookers.

Ten derde: wie veel alleen moet zijn zonder altijd in de gelegenheid te zijn tot lezen, bijv. als men veel op fiets of motor het land moet doortrekken, vindt in zijn rookgarnituur een vriend, die hem gezelligheid biedt! Men kan hierover weinig praten om iemand van de waarheid daarvan te overtuigen, het is nu eens geen kwestie van theorie, het is er een van empirie, van ondervinding. Wie zelf de teleurstelling heeft ondervonden, na een vermoeienden tocht van een uur of wat eindelijk een oogenblik te kunnen uitrusten midden in de hei en dan te bemerken, dat de koker leeg is, waaruit een werkelijk troost- en lafenis-gevende makker had moeten tevoorschijn komen, die onderschrijft het bovenstaande volkomen.

Het is echter wel eens goed, dunkt mij, de samenstellende fac-

toren van het rookgenot te ontledeu en in hun ware waarde te beschrijven.

Maar is veel van dit alles nu geen suggestie, zal men vragen, en moesten verstandige menschen niet willen staan boven die klei-nigheden, die niet werkelijkheden zijn, doch schijnbaarheden?

Wij antwoorden hierop hartgrondig: neen! Wij kunnen in het leven niet buiten suggestie. Op elk terrein van ons leven beslaat de suggestie een veel grooter stuk dan men meent!

Waardoor verandert een ongezellige kamer in een gezellig milieu? Door de suggestie van warmte, intimiteit, behagelijkheid, die gespreid wordt door gordijnen, behangsel en schilderij, door vazen, bloemen en eigenaard der meubileering, en bovenal door de ontvankelijkheid van den bewoner of wie er binnentreedt en oordeelt. De één vindt gezellig of mooi wat de ander rommelig of leelijk vindt: is het hier niet alles de louter geestelijke eigenmaking en verwerking die het stempel drukt op den voorhanden aard van gebeuren of toestand?

Zoo is het ook met de rookgewoonte. Of deze in werkelijkheid of in schijn genot geeft, doet niets ter zake: hij is er, met goede redenen, die op grond van al het bovengenoemde althans iets minder veroordeeld en belachelijk gemaakt moge worden dan dikwijls ten onrechte geschiedt.

Door welke eigenschap is nu juist de tabak een genotmiddel geworden, dat nog boven alcohol, thee, koffie en andere is uitverkoren? Hoe dikwijls hoort men niet zeggen: „neem me liever mijn boterham af dan mijn pruim tabak of mijn pijpje!”

Want al het voorgaande verklaart nu wel voor een deel de gewoonte van het rooken, maar niet de keuze van het materiaal!

Het is hiermee gegaan als met zoovele dingen: de kern van het gebruik is verloren gegaan in ons bewustzijn, de gewoonte is gebleven!

Welnu: zooals de koffie en de thee opwekkende stoffen zijn voor den nog maar half bewusten geest die ontwaakt uit den slaap, zoo is de nicotine een wakker makend middel voor sluimerende zenuwverrichtingen, die buiten ons bewustzijn omgaan, met name dat deel van ons centrale zenuwstelsel, dat zorgt voor de spanning der bloedvaten, voor de bewegingen van onze ingewanden, de afzondering van verteringssappen, de regeling der hartswerking en andere meer.

Na den zoo noodigen en verkwikkenden slaap van lichaam en geest, en wat deze laatste betreft, de bewuste zoowel als de onbewuste, is er een periode van overgang tot den wakenden toestand, die ons allen bekend is als minder aangenaam, en die door eenige lichaamsbeweging, door een frissche wassing en daarna

door het gebruik van een opwekkenden, d.i. in letterlijken zin: wekkenden, wakker-makenden drank, belangrijk wordt ingekort, zoodat de opgewektheid tot het aanvaarden van de dagtaak belangrijk wordt verhoogd en vroeger bereikt.

Nu is gebleken, dat nicotine een stof is, die, wij zeiden het reeds, prikkelend werkt op sommige zenuwverrichtingen, bovengenoemd, die niet direct tot ons bewustzijn doordringen, doch welker onbelemmerde, na den slaap hernieuwd gewekte werkzaamheid, door ons als aangenaam wordt gevoeld. De taak, deze ontwaking te bespoedigen, kan aan de tabak worden toebedeeld. Men kan er wel buiten, evenmin als men buiten thee of koffie kan desnoods; maar eenige kunstmatige prikkel, wanneer die zelf niet schaadt, is niet zoo nadeelig voor onze gezondheid, in 't algemeen althans.

Het is nu zeer eigenaardig, dat de nicotine, die als zuiver scheikundige stof zwaar vergiftig is, zoodat bijv. één druppel ervan op het mondslijmvlies van een hond gebracht, deze in weinige seconden doodt, — dat deze op zichzelf dus zeer gevaarlijke stof in de tabak, na eenige bewerkingen hoofdzakelijk door de natuur zelf verricht, in zoodanigen vorm, sterkte en toevoermogelijkheid aanwezig is, dat de werking automatisch slechts een vrij onschuldige, opwekkende en sommige functies aansporende is. De geringe hoeveelheid althans, die de doorsnee-rooker verwerkt, prikkelt in bovenstaanden zin op gunstige, zij het onbewuste wijze; een te veel zou, zooals met vele stoffen het geval is, de tegenovergestelde werking gaan uitoefenen; zeer zeker voelt de rooker zich onfrisch en suf, als hij eens ver boven zijn gewone tax heeft gerookt.

De waarde van de nu besproken eigenschap van de tabak komt niet meer tot het bewustzijn van den gebruiker als regel; soms bemerkt men nog wel eens den hoogst aangenamen invloed van de eerste pijp; maar zeker is, dat iedere rooker verder op den dag alles eerder waardeert in zijn sigaar of ander rookinstrument dan de opwekkende kracht op onbewuste zenuwfuncties. Hij bemoeit er zich niet mee en 't kan hem niet schelen. Hoofdzaak is voor hem, als we nu van de gewoonte en de verslaafdheid afzien, die sommige rookers eigenlijk geen enkel positief genot meer doen smaken, de aangename bezigheid, de bevordering van de gezelligheid, de breking van de eenzaamheid of centonigheid en, minder bewust, bevordering van een vlotten gang bij eenige werkzaamheid. Tabaksgebruik is niet noodig, maar het is niet zoo onvoorwaardelijk te veroordeelen als alcoholgebruik.

Wie met inachtneming van de beleefdheid tegenover niet-rookers en met in 't oogvatting van de schade door onmatigheid en van gezondheid benadeelende omstandigheden binnenshuis zich het genot en een zeker nut, aan het tabaksgebruik eigen, niet wil of behoeft te

ontzeggen, stelt zich zeker niet bloot aan de beschuldiging, die men alcoholgebruik wel degelijk voor de voeten moet werpen: mee te helpen een kwaad in stand te houden, dat der wereld onnoemelijke ellende brengt.

Dit wil nog niet zeggen, dat wij het ieder aanraden! Verre van dien. Wie het laat, wie er maar liever niet aan begint, om niet tot „gewoonte” te vervallen, heeft schoon gelijk en ontbeert waarlijk geen hoogst-noodig genotmiddel!

Wij hebben uitsluitend willen betoogen, dat wij niet meegaan met hen, die in zeker ascetisme en zekere overdrijving den mensch in zijn waarlijk niet altijd gemakkelijk bestaan elke ontspanning of elk middel tot genot, zij het behoorende tot lager peil als het tabaksgebruik, willen ontzeggen op grond van vermeende minderwaardigheid, of uit het hooge standpunt bekeken, van een opgeschroefde menschelijke verhevenheid boven kleine zwakheden en geneuchten!!

Men moet kunnen onderscheiden!!!

Ten slotte: een enkel woord, en een woord van afkeuring, over het rooken door kinderen.

Het behoeft wel geen betoog, dat voor het jonge, groeiende gestel, dat gemakkelijk reageert, dat veel vlugger overgaat van den eenen toestand in den anderen, maar dat ook veel ontvankelijker is voor kwade invloeden, een vergiftige, prikkelende stof als nicotine niet noodig is, evenmin als thee, koffie of andere genotmiddelen.

Het is voor den volwassen mensch niet noodig, hoe zou men het dan het kind voorzetten, dat binnen korten tijd aan de slechte uitwerking van de tabak den tol der natuur betaalt!

Helaas is het sigaretten-rooken een onder de jeugd veel verbreide gewoonte. De ervaring van tal van onderwijzers nu heeft overduidelijk geleerd, dat de schooljongen, die veel rookt, onoplettend, sufferig is, slechter schrijft en prikkelbaar is van humeur. Dit gevolg treedt zeer spoedig op, maar het is gelukkig ook weer spoedig verdwenen, wanneer het gelukt, deze fatale gewoonte, die louter uit groot-doenerij voortkomt, want lekker vinden die kwajongens het gewoonlijk niet eens! door strenge contrôle en verstandig optreden van ouders of onderwijzers weer bijtijds tegen te gaan.

Alcohol worde de jeugd in aller belang voor altijd onthouden; tabak zoolang mogelijk, en wanneer zij er vrij van kan blijven ook nà het bereiken van de jaren des ondersheids — des te beter!

Vaasen.

G. E. WINDEMULLER.

(Het Groene en het Witte Kruis.)

TABAK.

De Wijsheid des Heeren.

De Heere verklaart door Zijn profeet Jesaja: „Want Mijne gedachten zijn niet ulieden gedachten, en uwe wegen zijn niet Mijne wegen, spreekt de Heere; Want gelijk de hemelen hooger zijn dan de aarde, alzoo zijn Mijne wegen hooger dan uwe wegen, en Mijne gedachten dan ulieder gedachten.” (Jesaja 55 : 8—9).

Het is niet alleen verkwikkend, maar een wonderlijke getuigenis voor de weinige getrouwe geloovigen in moderne openbaring, om, na jaren van bestudeering en onderzoekingswerk, te zien dat de geleerden een waarheid aan moeten nemen, dewelke God in Zijn wijsheid, vele, vele jaren geleden geopenbaard heeft aan Zijn nederige dienstknechten. Wat een hulp zoude het tot het menschelijk geslacht zijn als het de grootheid van een openbaring van den troon van den grooten Schepper van het heelal begrijpen en gelooven kon. Hoe spoedig zouden wij dan de grondbeginselen van het leven verstaan en tot de volle kracht van een volmaakt wezen komen!

In deze aflevering van „De Ster” kunnen wij in zijn geheel een artikel van den WelEd. Heer G. E. Windemuller vinden over het gebruik van tabak en terwijl hij in sommige gedeelten van het artikel het gebruik van tabak onder zekere omstandigheden schijnt goed te keuren, is het zeer duidelijk, dat hij de schadelijke gevolgen van dit gebruik op het menschelijk gestel wenscht aan te toonen.

In paragrafen twee en drie wordt de aandacht gevestigd op het gebruik van sigaretten door vrouwen en ik stem met hem ten volle in dat het niet „ladylike” en ook niet flink is, want het verlaagt den standaard van haar sekse en berooft haar van den lieflijken, reinen invloed, welken zij bezit onder mede-natuurgenooten en de heiligheid van haar lichaam, dewelke God bestemde om door haar op nauwgezette wijze bewaard te worden.

De achtste paragraaf vermeldt ons „dat zonder eenigen twijfel tabak schadelijk voor het lichaam is en dat het nicotine-vergift bevat, waarvan één droppel, volgens de paragraaf op bladzijde 227, voldoende is een hond te dooden. Toch verontschuldigt hij op bladzijden 224 en 225 het gebruik van dit vergift, daar het een

vorm van ontspanning en afleiding is, een wijze om de gedachten over zorgen en bekommernissen te verlichten.

Wat? Gebruikt de mensch datgene voor zijn gestel hetwelk een beest in weinige seconden zal dooden, om de zorgen en de inspanningen van het dagelijksche leven te verlichten? Is hij gewillig om zich met een zeker soort van ontspanning te vermaken, die de maag, luchtpijp, long en keel verwoest en de werking van het hart en het regelmatig vloeien van het bloed door de aderen belemmert? Hoe dwaas is toch het menschelijk geslacht! En gelijk de schrijver verklaart: „Als je 't goed nagaat, is de heele tabaksgeschiedenis eigenlijk een vieze, onooglijke liefhebberij.”

Geheel overeenkomstig naar de waarheid wordt er op bladzijde 224 verklaard, dat „de rooker de atmosfeer verpest van een gesloten ruimte, waardoor de zoo hoog noodige zuivere lucht in voor de gezondheid zeer nadeelige mate wordt vergiftigd met rookdeeltjes, nicotine-dampen, kolendamp enz.” Het is haast onmogelijk om een maal te nuttigen, iets te gebruiken of eenigen winkel of zakenhuis binnen te treden, zonder bijna bedwelmd te worden door den rook van dit schadelijk en smerig kruid.

De woorden op bladzijde 226: „Hoe dikwijls hoort men niet zeggen: „Neem me liever mijn boterham af dan mijn pruimtabak of mijn pijpje” is beklagenswaardig. Het is het pleidooi van één welke zoo verslaafd is aan de gevolgen van deze gewoonte, dat het schijnt dat het leven zijn zonneglans verliest en het lichaam weigert om gehoor te geven aan de roepstem van den wil als het beroofd wordt van den prikkel, die de verdoofde zenuwen wakker schudt. Iederen dag moet dit beklagenswaardig lichaam aangezet worden door een uitwendige kracht, vóórdát het de vereischte werkzaamheden kan volbrengen. Is het niet vreeselijk om te denken wat een verschrikkelijk wrak sommige menschen van hun lichaam, hetwelk God hen gaf om de heilige woonplaats van den hemel-verkregen geest te zijn, hebben gemaakt?

Op de hedendaagsche gewoonte om te rooken, welke onder jongens bestaat, kan niet anders dan verontrustend neergezien worden. Het is wel een aangetoond feit, zooals ook zoo duidelijk wordt aangewezen door den schrijver van het artikel, dat tabak het geestvermogen, de wilskracht en de goede ontwikkeling van het lichaam verwoest en hun mogelijkheid van succes in het leven tot een minimum brengt. Iedere jongen zoude beschermd en elke gelegenheid gegeven worden om een man te bekomen, die een eer voor den staat en natie kan zijn.

Wat de wetenschap nu aan de wereld verklaart, maakte de God des Hemels negentig jaren geleden bekend aan de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Waarlijk, de wijsheid van God is grooter dan de wijsheid van den mensch en inderdaad gelukkig zijn die personen, welke naar de stem van de profeten

luisteren en in het licht van moderne openbaring wandelen, want zij zullen gezondheid in hunnen navel en merg in hunne beenderen ontvangen, en zullen bekomen wijsheid en eene uitgebreide kennis, ja, ook verborgene schatten; en zullen loopen en niet moede worden, wandelen en niet uitgeput worden; en de grootste zegening van allen zal hun deel zijn, namelijk: de engel der verwoesting zal hen voorbijgaan en zal hen niet slaan.

CHAS. S. HYDE.

OORSPRONG VAN DE „GEREORGANISEERDE KERK”

De opvolging in het Presidentschap der Kerk.

(Vervolg).

Afkomst.

Wij zullen nu deze „Wet van het recht van het nakomeling-schap” beschouwen. Van afdeling 86 halen zij het volgende aan:

„Daarom, dus zegt de Heere tot u, met wie het Priesterschap door het geslacht uwer vaderen voortgegaan is.

Want gij zijt wettige erfgenamen, volgens het vleesch, en zijt van de wereld met Christus in God verborgen geweest;

Daarom is uw leven en het Priesterschap gebleven en moet noodzakelijk door u en uw nageslacht verblijven, tot de herstelling aller dingen, waarvan door de monden aller heilige profeten, sedert de wereld begon, gesproken is.”

Maar zij falen om het volgende, het 11de vers, aan te halen:

„Daarom gezegend zijt gij indien gij in Mijne goedheid voortgaat als een licht tot de Heidenen en door dit Priesterschap, een zaligmaker tot Mij volk Israëls. De Heere heeft het gesproken. Amen.

Maar aan wie werd deze openbaring gegeven? Aan den Profeet Joseph Smith alleen? Is dit een belofte dat zijn zaad het Priesterschap zal overerven? Waarlijk niet. Deze openbaring werd 6 December 1832 aan de ouderlingen der Kerk gegeven. Derhalve als leden van de „Reorganisatie” verklaren dat Joseph Smith één van deze ouderlingen was en met zijn nageslacht daaronder begrepen moet worden in deze belofte, ontmoeten wij hun argument met de tegenverklaring, dat de belofte alzoo aan Hyrum Smith, aan Brigham Young, Heber C. Kimball, George A. Smith, Parley P. Pratt, Orson Pratt, en een groot aantal andere ouderlingen gegeven werd, welke zich nimmer vereenzelvigd hebben met de „Reorganisatie”, zij, noch hunne kinderen en de belofte is juist zoo zeker aan hen gedaan, als aan het zaad van een eenig ander. Wij moeten het feit niet uit het oog verliezen dat geen mensch aanspraak op de zaligheid noch op het Priesterschap van God kan maken, omdat hij een getrouw, geloovig vader had. De gevolgtrekking in dit 11de vers is: dat als zij niet getrouw zijn, zij niet de vervulling van de belofte zullen ontvangen.

Het nageslacht van Joseph Smith, gelijk het nageslacht van eenig ander oudering van Israël, zal staan of vallen op het fundament, hetwelk zij zelf gebouwd zullen hebben. En als de zonen van Joseph Smith weigeren om de geboden te onderhouden, zullen de zegeningen hen voorbijgaan, maar Gods werk zal voortgaan tot de voleindiging aller dingen. Ook halen zij het volgende van afdeeling 112 aan:

„Want voorwaar Ik zeg tot u, de sleutelen van de bedeeeling welke gij ontvangen hebt, zijn van de vaderen afgekomen; en ten laatste van den hemel tot u nedergezonden.”

Deze openbaring werd aan Thomas B. Marsh en de Apostelen in Juli 1837 gegeven en terwijl het waar was dat het Priesterschap, hetwelk deze mannen bezaten, van de vaderen afgekomen was, was het niet van vader op zoon of van geslacht op geslacht in het vleesch overgegaan. Want het Priesterschap zooals wij weten, werd op de hoofden van Joseph Smith en Oliver Cowdery bevestigd door Petrus, Jacobus en Johannes. Joseph Smith's grootvader bezat het Priesterschap niet, noch zijn vaderen van geslacht tot geslacht voor hem. Zoo wij moeten dit in een bredere beteekenis nemen, dan onze vrienden ons wenschen te doen. Wat wordt er bedoeld met het Priesterschap dat van de vaderen afgekomen is en dat het noodzakelijk door het nageslacht van de ouderlingen van de Kerk moet verblijven? Het meent eenvoudig dit: dat het Priesterschap afgekomen is van diegenen die het in de dagen van ouds bezaten en volgens belofte bevestigd is geworden op den mensch in deze dagen, omdat zij van het zaad van Joseph of van den stam van Ephraïm zijn. Want de Heere beloofde de kinderen van Ephraïm in de laatste der dagen met Zijn macht te zegenen. En toen de Kerk gevestigd werd, werd het gevestigd met de belofte dat zij nimmer verwoest zoude worden, daarvoor is het noodzakelijk dat het Priesterschap door het nageslacht van de ouderlingen der Kerk verblijft. Maar het moest door diegenen welke getrouw zijn, verblijven en niet door de ontrouwe zonen, en er is geen woord in die aanhalingen, welke verklaren dat het Presidenschap van het Hooge Priesterschap van vader op zoon nederdaalt en dat het het recht van den zoon van Joseph Smith is om zijn vader op te volgen. Niet één woord!

Zij halen alzoo afdeeling 110 aan, zeggende dat de geslachten door het zaad van Joseph Smith gezegend zouden worden.

Deze aanhaling is als volgt, en is uit een visioen ontvangen door Joseph Smith en Oliver Cowdery den 3den April 1836, toen zij de sleutelen van de verschillende bedeeelingen ontvingen:

„Daarna verscheen Elias, en droeg de bedeeeling van Abraham over, zeggende dat in ons, en ons zaad, alle geslachten na ons zouden gezegend worden.”

Diensvolgens zeggen zij dat tenzij de zonen van den Profeet Joseph Smith in de ware Kerk zijn en het Priesterschap bezitten, deze belofte falen zoude. Dit is echter niet het geval. Zooals ik alreeds zeide: als deze zonen niet getrouw zijn, zal de vervulling van deze belofte hen voorbijgaan, totdat eenigen van het zaad van Joseph Smith zullen opstaan om de zegening te ontvangen. Bovendien werd deze belofte niet enkel aan Joseph Smith gemaakt. Oliver Cowdery ontving denzelfden zegen, maar verliet de Kerk en wandelde in verboden paden en de beloofde zegening werd van hem genomen en aan een ander gegeven. Zoo zal het met de zonen van Joseph den Profeet zijn: als zij zich niet bekeeren, zullen zij den zegen niet ontvangen. De Heere verklaarde:

„Wie ben Ik, zegt de Heere, die beloofd en niet vervuld heb? Ik gebied en de menschen gehoorzamen niet, Ik herroep en zij ontvangen den zegen niet.”

Ik verklaarde dat deze zegen die aan Oliver Cowdery gegeven was, van hem genomen en aan een ander gegeven werd. In de Leer en Verbonden, afdeeling 124 : 94—95, wordt het volgende gevonden:

„En voortaan stel Ik hem aan, dat hij een profeet en een ziener, en een openbaarder voor Mijne Kerk moge zijn, zoowel als Mijn dienstknecht Joseph.

Dat hij eveneens in overeenstemming met Mijnen dienstknecht Joseph moge handelen, en dat hij raad van Mijnen dienstknecht Joseph zal ontvangen, die aan hem de sleutelen zal toonen, waardoor hij kan vragen en ontvangen, en gekroond worden met dezelfde zegening, en heerlijkheid en eer, en het Priesterschap en gaven van het Priesterschap, welke eens op hem die Mijn dienstknecht Oliver Cowdery was, waren geplaatst.”

Hier worden de zegeningen van Oliver Cowdery op het hoofd van Hyrum Smith verplaatst en derhalve kunnen wij met denzelfden nadruk zeggen, dat in het zaad van Hyrum Smith, alle geslachten na hem gezegend zullen worden. Want de Heere had gesproken! Nu het zaad van Hyrum Smith is niet verbonden met de „Reorganisatie”. Niettemin, laat mij door de woorden van een ander te gebruiken, het volgende zeggen:

„Dat de afstammelingen van Joseph Smith, en die van Hyrum Smith, voor God staan gelijk alle andere menschen: van eer of oneer verzekerd, verhoogd of verlaagd volgens hun persoonlijke werken.”

Wij worden alzoo naar de verzen 57—58 van afdeeling 124 verwezen, hetwelk, misschien, een aanhaling is, waarop zij den grootsten nadruk van allen leggen. Ik zal met het 56ste vers beginnen en ik vraag u mij oplettend te volgen als ik zal trachten zoo duidelijk mogelijk te lezen:

„En nu zeg Ik tot u aangaande Mijn logement, hetwelk Ik u geboden heb voor het verblijf van vreemdelingen te bouwen, laat het voor Mijnen naam worden gebouwd, en laat Mijn naam op hetzelfde genoemd worden, en laat Mijn dienstknecht Joseph en zijne familie eene plaats in hetzelfde hebben, van geslacht tot geslacht;

Want deze zalving heb Ik op zijn hoofd geplaatst, dat zijne zegening eveneens op het hoofd van zijn nageslacht na hem worde geplaatst;

En gelijk Ik tot Abraham aangaande de geslachten der aarde zeide, eveneens zeg Ik tot Mijnen dienstknecht Joseph, in u en in uw zaad zullen de geslachten der aarde gezegend zijn."

Gij ziet, het zegt, deze zalving heb Ik op zijn hoofd geplaatst. Naar welke zalving wordt hier verwezen? Merk op, dat het zegt: „aangaande Mijn logement” *** laat mijn dienstknecht Joseph en zijn familie een plaats in hetzelfde hebben, van geslacht tot geslacht”. Dit is de zalving waar de uitdrukking „deze” naar verwijst. Het is de plaats in het logement en heeft niets uit te staan met het Presidentschap van de Kerk. Ik heb u alreeds aangetoond dat in het zaad van Hyrum Smith zoowel als in het zaad van Joseph Smith de geslachten na hem gezegend zouden worden. Er is niets in deze belofte, hetwelk aantoonde dat het nageslacht van één van hen het recht zal hebben op het Presidentschap van de Kerk.

Maar, zeggen zij, deze zegening verwijst niet naar het logement waar de profet Joseph Smith voor zichzelf en de geslachten na hem aandeelen in kocht, maar het verwijst naar de zegening van zijn voorvaderen, dat is, naar het geboorterecht, hetwelk aan Joseph gegeven werd — het recht van den eerstgeborene. Heman C. Smith in zijn „True Succession” deze aanhaling beschouwende, zegt het volgende:

„Hier hebben wij dan den zegen aan Joseph gegeven om deze plaats in te nemen, en deze plichten en verantwoordelijkheden te volbrengen. Maar iemand zal de tegenwerping maken dat dit geen „zegen” genaamd kan worden, maar is het geen zegen? Niettemin om dit vitten het zwijgen op te leggen, verwijzen wij den lezer naar den zegen van Joseph Smith, zooals zij uitgesproken werd door zijn vader ter gelegenheid van de verordineering van den Hoogen Raad, 19 Februari 1834. Joseph Smith zegt in zijn geschiedenis:

„Mijn vader Joseph legde zijn handen op mijn hoofd en zeide: „Joseph, ik leg mijn handen op uw hoofd en spreek den zegen van uwe voorvaderen over u uit, dat gij de sleutelen van de verborgenheden van het koninkrijk der hemelen moge houden tot de komst des Heeren. Amen. (True Suc., bladzijde 44.)

Dan gaat hij voort en zegt dat dit de zegening is uit de openbaring die ik juist heb aangehaald en dat het de zegen van het eerstgeboorterecht was. Het geboorterecht van den eerstgeborene. Maar mr. Heman C. Smith is te haastig. Telkenmale als zij deze zegening, aan den Profet door zijn vader gegeven en welke gevonden kan worden in de Times and Seasons deel 6, bladzijden 994—5, citeren, onthouden zij zich zeer tactvol om het direct daaropvolgende aan te halen. Ik laat het hier uit Times and Seasons volgen:

„Hij legde alzoo zijn handen op het hoofd van zijn zoon Samuël en zeide: „Samuël, ik leg mijn handen op uw hoofd, en spreek den zegen van uw voorvaderen over u uit, dat gij een Priester van den Allerhoogsten God

moge verblijven, en gelijk Samuël van ouds, hoor Zijn stem, zeggende: Samuël, Samuël, Amen.

„Ook John Johnson legde zijn handen op het hoofd van zijn zoon Luke en zeide: „Mijn Vader in den hemel, ik vraag U dezen mijnen zoon te zegenen, volgens de zegeningen zijner voorvaderen, dat hij gesterkt moge worden in zijn bediening, in overéénstemming niet zijn heilige roeping. Amen.”

Dit bewijst ons dat de zegen van de voorvaderen niet noodzakelijkerwijze de zegen van den eerstgeborene was, noch het recht op het Presidentschap van de Kerk, want Samuel ontving een zegen die gelijk was aan dien van zijn broeder Joseph en geen van beiden ontving het geboorterecht in deze zegening.

(Wordt vervolgd).

Waarom rook ik?

1. Omdat ik een totaal overbodige gezondheid weg te geven heb en mij daarom krachtig moet inspannen ze zoo spoedig mogelijk kwijt te raken.

2. Omdat ik van natuur uit wonderbaar fijn georganiseerde longen heb, die voor een schoorsteen passen als — een vuist op het oog.

3. Omdat ik overvloedig geld heb en het daarom voor het verstandigste houd, dit zoo spoedig mogelijk in de lucht te verpaffen.

4. Omdat ik overvloed van tijd heb en niets geschikters te doen weet, dan dezen tijd te dooden met rookwolken in de lucht te blazen.

5. Omdat ik gelukkigerwijze ook niet de eenvoudigste grondregels van de welgevogelijkheid bestudeerd heb; daarom gebruik ik ook niet de minste toegevendheid voor mijn medemenschen. En al zijn ze nog zoo ziek en lijdend, ik geef er totaal niets om, wanneer ik door mijn rooken de ademlucht voor hen verpest.

6. Omdat ik door het rooken in een zoo mooie „soes” kom, dat mijn hersenen slechts altijd „beneveld” werken.

In dezen toestand dut ik door het leven heen; door deze onafgebroken soes houd ik alle werkelijk groote, edele en veelbeteekenende gedachten van mij en kan door het rooken zonder moeite al het betere in mij als in een poel verstikken.

7. Omdat anderen ook rooken en ik mij als kuddemenschen als alledaagsch mensch verplicht gevoel aan alle domheden van anderen mee te doen.

8. Omdat ik... omdat ik... ja nu, omdat ik nu eenmaal begonnen ben te rooken en de wilskracht niet bezit, daarmee weer op te houden.

(Eenheid).

Uit ons eigen Zendingsveld.

Broeder Johannes Sipkema van Amsterdam is geroepen om als zendeling in de Nederlandsch-Belgisch Zending werkzaam te zijn. Zondag 15 Juli werd hij tot ouderling verordineerd en terzijde gezet door president Charles S. Hyde. Haarlem is hem aangewezen als eerste standplaats.

Vrijdag 19 Juli werd er een openbare vergadering te Middelburg gehouden. De ouderlingen Cameron en West, die in deze plaats werkzaam zijn, hadden hard gewerkt om deze vergadering bekend te maken. Een weinige minuten vóór het openingsuur waren er drie personen aanwezig, maar onze Vader in den hemel verhoorde de stille gebeden en een weinige minuten na 8 uur waren er meer dan veertig personen tegenwoordig, waaronder één predikant. Met aandacht en onder de grootste stilte luisterden de aanwezigen naar ouderlingen Gërrit J. Kruitbosch, Cornelius Zappey en zendingspresident Chas. S. Hyde. Na afloop van de vergadering gaven verschillende personen hun adressen op om bezocht te worden.

Ouderlingen Heber G. Taylor en Geo. Cushing zijn werkzaamheden in de stad Meppel begonnen.

Aangekomen.

De volgende ouderlingen zijn uit Zion aangekomen en in de verschillende vertakkingen geplaatst: Frank J. Murdock, Thomas E. Lyon en Walter S. Perkins.

Goddelijke echtheid van het Boek van Mormon.

Het vervolg van „Goddelijke echtheid van het Boek van Mormon”, waarvan de twee eerste gedeelten in de Sterren van 1 en 15 Juli gevonden kunnen worden, zal in de aflevering van 15 Augustus verschijnen.

INHOUD.

Practische gezondheidsleer . blz. 221 Tabak. — De Wijsheid des Heeren „ 229 Oorsprong van de „Gereorga- niseerde Kerk” „ 231		Waarom rook ik? blz. 235 Uit ons eigen Zendingsveld „ 236 Aangekomen „ 236 Goddelijke echtheid van het Boek van Mormon „ 236
--	--	--

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abónnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.